

Bíločerný příběh

Byl to den jako každý a bílá zebra Alice a černá zebra Tonda si hráli jako vždy na zahradě. Na té zahradě je to ovšem přestalo bavit a tak odešli.

Šli okolo půl hodiny, když si řekli, že se vrátí, ale než se otočili, tak Tonda narazil na něco v písku. Vypadalo to jako kámen a zároveň jako sklo. Oba dva k tomu přišli a přemýšleli, co to je. Tonda napadlo, že je to nějaká hračka, a tak s tím hodil jako s míčem.

Po dopadu se kámen rozzářil a začal mluvit. Ze začátku nadával, kde to zase leží, ale pak si všimnul i Tondy a Alice. Ti byli překvapeni. Kámen jim řekl, ať jdou blíž. I přesto jak byli z toho překvapení až vystrašení, poslechli a přistoupili k němu. Kámen řekl, že je kouzelný a že umí plnit přání. Oni tomu však nevěřili a chtěli důkaz. Kámen byl ale záludný a zákeřný. Takže jako důkaz z obou udělal bíločerné zebry. Oba uvěřili a hnedka si přáli, aby je proměnil zpět, to ale nemohl, protože přání a kouzla jsou nevratná. Oba byli smutný a nevěděli co teď. Když se takhle vrátí, tak se jim všichni budou smát, a tak prosili kámen, aby to vyřešil. Kámen souhlasil a něco udělal, ale nevěděli co. Kámen je poslal domu a slíbil, že se jim smát nebudou a že je vše vyřešené.

Když přišli zpátky do osady, pochopili, co kámen udělal. Všechny zebry byli bíločerné a takové už zůstali navždy a kámen ten se ztratil a už ho nikdy neviděli.

Radek Sikuta (9.)